

Η “Φωνή Κυρίου” της 28ης Ιουλίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

28 Ιουλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3452)

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ ὁρισμός τῆς Ἐκκλησίας μᾶς παραδόθηκε ἀπό τόν πρῶτον διώκτη της καί μετέπειτα πρωτοκορυφαῖο Ἀπόστολό της, τόν Παῦλο: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συχνά ὁ Ἀπόστολος περιστρέφεται γύρω ἀπό αὐτή τή θεόδοτη πραγματικότητα, προσπαθώντας νά μᾶς βοηθήσει νά ἀντιληφθοῦμε σωστά τίς σωτήριες διαστάσεις της. Καταρχήν μᾶς θυμίζει ὅτι κάθε σῶμα ἔχει πολλὰ μέλη· «ἄν τά πάντα ἦταν ἓνα μέλος, τότε ποῦ τό σῶμα;» (Α΄ Κορ. 12,19). Καί λίγο πρίν ἀπό τή σημερινή περικοπή τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς Ῥωμαίους θά μᾶς δώσει ἓναν ὑπέροχο ὁρισμό τῶν χριστιανῶν: «Ἀληθῶν μέλη».

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τὴ “Φωνή Κυρίου” τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος τῆς 28ης Ιουλίου 2019, ὅπως αὐτὴ διεμοιράσθη στους ιερούς ναοὺς ολόκληρης τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας.

ΕΤΟΣ 67ον

28 Ιουλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3452)

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ ὁρισμός τῆς Ἐκκλησίας μᾶς παραδόθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτον διώκτη τῆς καὶ μετέπειτα πρωτοκορυφαίου Ἀπόστολό τῆς, τὸν Παῦλον: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συχνά ὁ Ἀπόστολος περιστρέφεται γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὴ θεόδοτη πραγματικότητα, προσπαθώντας νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ ἀντιληφθοῦμε σωστά τίς σωτήριες διαστάσεις τῆς. Καταρχὴν μᾶς θυμίζει ὅτι κάθε σῶμα ἔχει πολλὰ μέλη· «ὅν τὰ πάντα ἦσαν ἓνα μέλος, τότε τοῦ τὸ σῶμα;» (Α΄ Κορ. 12,19). Καὶ ἴλιγο πρὶν ἀπὸ τὴ σημερινὴ περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τοὺς Ρωμαίους θὰ μᾶς δώσει ἓναν ὑπέροχο ὁρισμὸ τῶν χριστιανῶν: «Ἀλλήλων μέλη».

Μέλη Χριστοῦ

Μέσα σὲ δύο λέξεις ἐκφράζει τὴν πιὸ δυνατὴ καὶ θερμὴ μορφή ἀνθρωπίνης κοινωνικότητας: Ὁ ἓνας εἶναι μέλος τοῦ ἀλλήλου· καὶ ὅλοι μας, οἱ πολλοί, εἴμαστε ἓνα σῶμα ἐν Χριστῷ. Πρόκειται γιὰ τὴ μόνη ἀληθινὴ καὶ σωτήρια κοινωνικότητα, ποὺ δὲν στηρίζεται σὲ συναισθηματικούς ἀλτρουισμούς, ἀλλὰ στὸ γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς εὐδόκησε νὰ μᾶς κάνει μέλη τοῦ σώματός του. Μόνο μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλῆθος μπορούμε νὰ κατανοήσουμε τὴ διδασκαλία περὶ θείων χαρισμάτων, ποὺ διαβάζουμε στὸ σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Τρία εἶναι τὰ παράθυρα, ποὺ δίνουν τὸ ἀπαραίτητο φῶς γιὰ νὰ τὸ δοῦμε καλύτερα:

(α) Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ πηγὴ ἀλλή καὶ ὁ σκοπὸς τῶν θείων χαρισμάτων· δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ ἀνθρώπινα κατορθώματα ἀλλὰ μὲ θείες δωρεές. Ἄρα δὲν ὑπάρχει κανένας χώρος γιὰ ἀνθρώπινη ἐπαρση καὶ προβολή. Οἱ γνήσιοι χαρισματοῦχοι, ὅταν ἐνωθῶν ἀπειλητικὸν τὸν πειρασμὸ τοῦ ἐγωισμοῦ, ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ πάρει πίσω τὸ χάρισμά τους. Καὶ «δουλεῖ» κάποιος αὐθεντικά τὸ χάρισμά του, ὅταν «τῷ Κυρίῳ δουλεῖ». Στόχος τῆς ἀσκησης ὁλῶν τῶν χαρισμάτων εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του. Ἐξάλλου στὸ πρόσωπο τοῦ ἀλλήλου μέλους, ποὺ καρποῦται τὴ διακονία τοῦ χαρίσματος μᾶς, πρέπει νὰ βλέπουμε πάντα τὸν Χριστό. Ἔτσι, σ' Αὐτόν «ἐπιστρέφου-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6-14)

Τά χαρίσματα στή διακονία τῆς ἀγάπης

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα μέ τὴν χάριν πού μᾶς ἐδόθηκε, ὡς τὰ χρησιμοποιοῦμεν, ἐάν προφητεῖαν, ἀνάλογα μέ τὴν πίστιν μας, ἐάν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ὁ διδάσκαλος, εἰς τὴν διδασκαλίαν, ἐκεῖνος πού παρηγορεῖ, εἰς τὴν παρηγορίαν, ἐκεῖνος πού δίνει κάτι, ὡς τὸ κάνη μέ γενναιοδωρίαν, ἐκεῖνος πού εἶναι προϊστάμενος, ὡς ἐργάζεται μέ ζῆλον, ἐκεῖνος πού ἐλεεῖ, ὡς ἐλεᾷ μέ χαράν. Ἡ ἀγάπη νά εἶναι εἰλικρινής. Μισεῖτε τὸ κακόν καί προσκολλᾶσθε εἰς τὸ καλόν. Ὡς πρός τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, νά εἴσθε γεμάτοι στοργὴν ὁ ἓνας πρός τόν ἄλλον· ὡς πρός τὴν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησην, ὁ ἓνας νά ξεπερνᾷ τόν ἄλλον· νά μὴ εἴσθε ὀκνηροί ὡς πρός τόν ζῆλον, νά εἴσθε κατὰ τὸ πνεῦμα θερμοί, νά ὑπηρετῆτε τόν Κύριον, νά χαίρετε διὰ τὴν ἐλπίδα σας, νά ἔχετε ὑπομονήν εἰς τὴν θλίψιν, νά ἐπιμένετε εἰς τὴν προσευχήν, νά συμμετέχετε εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, τὴν φιλοξενίαν νά ἐπιδιώκετε. Εὐλογεῖτε ἐκείνους πού σᾶς διώκουν, εὐλογεῖτε καί μὴ καταρᾶσθε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
